15/03/2019

“Και ο δρόμος αυτός είναι ένας: Συγχώρεση!”

/ Γνώμες

Στην Κυριακή(της Τυρινής), την τελευταία προ της εισόδου μας στην περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, κυριαρχεί η πιο δύσκολη λέξη στο ανθρώπινο λεξιλόγιο : Η συγνώμη.... Μπορεί το λεξιλόγιο του ανθρώπου να έχει εμπλουτισθεί διαχρονικά, με όρους και λέξεις που αποσαφηνίζουν ανθρώπινες καταστάσεις, επιστημονικά ευρήματα, τεχνολογικές ανακαλύψεις.Όροι και λέξεις που μπορεί να θεωρηθούν διεθνείς, μία όμως, σε οιαδήποτε γλώσσα και αν ειπωθεί, δυσκολεύει τον εκφραστή της: η λέξη συγνώμη...Στην αυριανή ευαγγελική περικοπή, ο Κύριος πριν μιλήσει για την νηστεία, που ” *είναι η μητέρα της υγείας, η παιδαγωγός της νεότητας, το στολίδι των γερόντων, η καλή σύντροφος των οδοιπόρων, ο πιστός συγκάτοικος αυτών που συνοικούν” όπως τονίζει ο Μ. Βασίλειος*, ο ίδιος ο Κύριος λοιπόν, προτάσσει την συγνώμη! Δεν είναι τυχαίο αυτό.

Καμία χρησιμότητα δεν μπορεί να έχει η νηστεία, στον άνθρωπο εκείνο που πέφτει το βράδυ στο κρεββάτι του να κοιμηθεί, χωρίς να γνωρίζει αν θα ξυπνήσει την επομένη , έχοντας φωλιασμένη στην ψυχή του την κακία του προς τον αδελφό του. Σε εκείνον τον άνθρωπο που διστάζει να ζητήσει αλλά πολύ περισσότερο μεγαλόψυχα να δωρίσει την συγχώρεση!Είναι η πλέον δύσκολη λέξη σε όλες τις γλώσσες του κόσμου! Και τούτον διότι ο άνθρωπος, αδυνατεί να αντιληφθεί την έννοια του λάθους στην ζωή του. Πραγματικά, αυτή η περίοδος μας δίνει μια μοναδική ευκαιρία αυτοκριτικής, μια εξαίσια ευκαιρία περισυλλογής και

επανόρθωσης προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους! Η νηστεία, είναι επακόλουθο της αυτογνωσίας μας και της επιλογής μας για μετάνοια. Υποβοηθά τον άνθρωπο, δεν τον σώζει! Δίκαια ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μας τονίζει πως : *"τι όφελος έχουμε, όταν απέχουμε από πουλερικά και ψάρια, δαγκώνουμε όμως και κατατρώμε τους αδελφούς μας;"* Από το να κατασπαράξεις τον αδελφό σου, καλύτερα να μην νηστέψεις ποτέ! Εισερχόμεθα λοιπόν σε μια μοναδική περίοδο κατά την οποία η εκκλησία μας δείχνει τον δρόμο για τον Γολγοθά και την Ανάσταση. Και ο δρόμος αυτός είναι ένας: Συγχώρεση! Αν δεν μπορείς να συγχωρέσεις τον άλλον, δεν έχεις το δικαίωμα να ζητάς την συγχώρεση του Θεού! Πολλές φορές, ο νόμος της συγχώρεσης λειτουργεί πέραν και μακράν του Χριστιανικού καθήκοντος.

Διάβασα προ ημερών μιαν συγκλονιστική υπόθεση συγχωρήσεως την οποίαν και καταθέτω. Στο Ιράν, μια αμιγώς μουσουλμανική χώρα, επικρατεί ο νόμος της αυτοδικίας. Ένας νέος καταδικάσθηκε σε απαγχονισμό για τον φόνο ενός φίλου του. Σύμφωνα με τα παραδεδεγμένα της χώρας αυτής έθιμα, ο καταδικασθείς για τον φόνο θα απαγχονιζόταν από τα χέρια των συγγενών του θύματος, δηλαδή τους γονείς του. Μια μάνα μαυροντυμένη στέκει δίπλα στο ικρίωμα με τον φονιά να περιμένει τρέμοντας τον θάνατο... Δίπλα της ο σύζυγος της, ο πατέρας του θύματος. Απέναντι μια άλλη μάνα, η μάνα του φονιά που με λυγμούς περιμένει να παραλάβει μετ΄ολίγον το άψυχο σώμα του παιδιού της από το ικρίωμα. Και τότε συμβαίνει κάτι αναπάντεχο. Οι γονείς του θύματος, συγχωρούν τον θύτη! Του χαρίζουν την ζωή και όχι μόνον αυτό! Με τα χέρια που έθαψαν το παιδί τους, με τα ίδια χέρια αφαιρούν την θηλιά από τον λαιμό του καταδικασμένου φονιά και τον απελευθερώνουν.... Είναι συγκλονιστική η φωτογραφία που δείχνει δυο μάνες να θρηνούν αγκαλιασμένες... Την μάνα του φονευθέντος και την μάνα του φονιά...

Πολλές φορές λοιπόν, αλλόθρησκοι μας δείχνουν τον δρόμο της αληθινής συγχώρεσης! Μιας υπερβατικής συγχώρησης που δεν περιορίζεται σε θρησκευτικές παραδοχές αλλά αποτελεί βίωμα ζωής για κάποιους ανθρώπους! Ας ξεκινήσουμε λοιπόν την περίοδο της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής με μιαν μόνο πυξίδα: την συγνώμη! Μια πυξίδα ασφαλή, που από μόνη της μπορεί να μας δείξει τον δρόμο , την πορεία , που από την γη, οδηγεί στον Ουρανό! Καλή Τεσσαρακοστή, καλή δύναμη!

π. Θωμάς Ανδρέου